ten oovi:
Olivo na tüm mad õvo sõited, sääl
nõmm kuninga prouo jõen ime
ilmo mul venga tie pial jo sie ee
pein putos. Mid ütelem kunin
prouo kutsovie: „Pia mutte obeso
pinni jo minu tun si dimene
peng tegevi!" Kutsos o jõnu kü
vostu jo i oo tatton minno, sent
temoll eli jo venga nõnk kuni
ega provet ont, et to prouo e tot
õvo lasse vovostu.
Kuninga prouo ega i oo sugu
jõrgi. Jättem jo ruunoti pioeno
to ini minema. Piana vovenste
oo ka venga õvo mõsse.
Vanno een jäem sääl minutte
venga nätte mõtsen, vovonno sää
vääld jo võtsen kuninga prouo
tõlleli puni jo kiputsem minem.
Kutsos mõnen venga putsoe
tullen tegevi, ega — prouo
ega tõeld enomb mitte kosnil
Vanno ee jäem enna võelõmise
kuningega, võitsen.
Sennt tatton to mid kuningega
pätt liio, ega sie i oo enomb
jutegenud. (pitsen.)

§. 5. Kuld kops jo Kolm kuninga kidest.

Mitokõrd olen üits kuninges jo kenal
olen kolm kütsest.
Mitokõrd minnu nii kütse kego kinno
vääld kõndma jo nõnnu sõbe üttle
õge-inelõsu kuld kossi, vo nende
eken jooma. Skigevoenu nosand
kedo tegga jõma. Voo ega jõvend üte
onnu jo kuninga kudas kinno kelle
jõrgi. Kuna olen sügevoe onnu seam
sõel nosanu sõs põen poiõtano jo nõ-
ma jõudnd üttes ilusoze kulde kosi.
Kuninga kudas i ole enoind tegevi ka
joand minnu. Tõin pääs minnu
vooma: pogen, vo sie kuld kops olengi
kodvatõvõ jo andon sõs kuninge
kütse kätte senne kinnan võtmit ja
si ütelnd: Kiu tõin tuo võid oo
lõbi koia, ega sinno tupo, nii ma
sulle nõito i tohi sa mitte minna.
Kui vonopogen kodvest õvi minnd, sõs
nosanu kuninga kudas kuboxi minda
kõndma jo vaadanu na puto lõbi, nii
tall lobat olen; sinno võje ütte
jõudnen, nii kall õvo ei meelde, et
to sedo vaeva võtto i tohi, tullen tall
inne sedo ka valge väänte,